

HỒI NIỆM

Chương Đài Lê Văn Châm

Em vẫn là em một thớ nào
Dáng gầy, phớt nhỏ bướm xông xao.
Tâm tư khép kín, hồn thơ đại,
Nắng sớm mơn man cợt má đào

Tôi đã gặp em cạnh giáo đường
Tần ngần chợt hỏi “Chào cô nương”

Ngại ngần e lệ em không nói.
Quay mặt không thềm chút vấn vương
Từ đó mỗi ngày qua lại qua,
Bóng em xao động chẳng phai nhòa
Bao mùa chinh chiến bao thương nhớ
Thư gửi về em tận trời xa

Sau cuộc hành quân tôi lại về
Nói tiếp tơ duyên vẹn câu thề,
Giáo đường thăm nguyện lời khe khẽ
Xin chúa thương tình kết phu thê
Thời gian thấm thoát đã đi qua,
Gối mỗi chân bon bóng xế tà

Tang thương biến đổi bao dâu bể
Tình nghĩa mặn nồng vẫn thiết tha

Cứ ngỡ thế gian cuộc hý trường
Xuống trần ném thử thú đau thương
Đến nay tóc đã pha sương tuyết
Thôi lỡ rong chơi đến cuối đường

Em vẫn là người của trăm năm
Tình nghĩa đôi ta vẹn sắt cầm
Gia tài đồ sộ- đàn con cháu.
Lưu lại cho đời một chữ “Tâm”

Lạy chúa! Cho con ở cạnh nàng
Dẫu rằng cách trở mấy quan san,
Đường đời vấp ngã bao bi lụy
Em vẫn một lòng không thờ than

Thủy chung vẫn có ở trên đời
Khổ đau hạnh phúc tại lòng người,
Đừng đem thế sự vò trăm mối.
Hãy tặng nhân gian một nụ cười.

Cali, 2 – 2 - 2018